

ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮೊಽದಿಗಿನ ಈ ಸಣ್ಣ ಮಾತುಕೆ ನನ್ನ ಇಡೀ ದಿನದ ನೋವನ್ನು, ದಖ್ವನ್ನು ದಾರಮಾಡುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಹಾದುಹೋಗುವ ಇತರರಿಗೆ ನಾನು ಏನೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ.

ಪ್ರತಿದಿನದಂತೆ ಈ ದಿನವೂ ನೀವು ಕಾರ್ಯಾನ್ವಯ ಒಳಗೆ ಬಂದಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ, ಕಾರ್ಯಾನ್ವಯ ಬಿಟ್ಟಾಗ್ ಎಲ್ಲರೂ ಹೋದರೂ ನೀವು ಹೋರಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ನಾನು ಗೇಟ್ಸಿನಿಂದ ಒಳಗೆ ಬಂದೆ ಕಾರ್ಯಾನ್ವಯ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿದೆ. ಕೊನೆಗೆ ನೀವು ಪ್ರೀಚರ್ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬಂತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೋತ್ತುಕೊಂಡು ಈ ಹೀಟರ್ ಬಳಿಗೆ ತಂದೆ...’

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಕೆಲಕಾಲ ಮಾತೇ ಹೋರಬೇಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನದ ಒಂದು ‘ನಮಸ್ಕಾರ’ ತನ್ನನ್ನು ಈ ದಿನ ಸಾವಿನ ದವಡೆಯಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಉಹಿಸಲೂ ಆತನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾವಲುಗಾರನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ತಿಳಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯೋಚಿಸಿದ, ‘ಯಾವಾಗಲೂ ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಈ ಜಗತ್ತೇ ಸುಂದರವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮುಗಳುಗೆ ಇತರರಿಗೆ ಸಂಹೋವ ನೀಡಬಲ್ಲದು. ಅವ್ಯಾಕ್ಷಾನವಾದ ಇದರಿಂದ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ.’